

TRUYỆN CON MA XẤU XÍ

Ngày xưa ngày xưa, có nhà nọ có hai đứa con, mẹ mất sớm, cha đi lấy vợ khác. Vợ kế sinh một đứa con. Mỗi ngày người vợ kế cho con mình ăn thịt, còn hai chị em ăn nước. Khi người bố trở về nhà, người mẹ nói dối là cho con ruột ăn nước và hai đứa con riêng ăn thịt. Cứ như thế bà mẹ kế lừa dối ông bố. Nếu ông bố không đuổi hai đứa con riêng đi thì bà sẽ đi khỏi căn nhà này. Đến sáng ngày mai, ông bố và hai đứa con mình đi vào rừng. Ông bố giả vờ nói là đi tìm khoai mà thật ra là lừa hai đứa con đi một quãng đường dài. Ông bố hỏi: “Hai đứa có nhớ đường về nhà không?”. Hai con trả lời: “Dạ, thưa bố có ạ”. Lại tiếp tục đi một quãng đường xa bố lại hỏi: “Con có biết đường về nhà không?”. Hai đứa con nói: “Dạ có ạ!”. Ông bố lại tiếp tục dẫn con vào rừng sâu, ông bố lại hỏi hai con có biết đường về nhà không. Hai đứa nói: “Dạ không ạ!”. Người bố thấy một cây khoai và nhổ cây khoai lên, trong đó có một cái hố rất to. Bố lại bảo hai đứa con chui xuống rồi lấy cây che kín lại. Người bố bỏ lại một cái xoong, nếp, gạo rồi bỏ về. Ở trong rừng sâu một thời gian, người em hỏi chị:

- Chị ơi, sao bố đi lâu thế hả chị?

Hai chị em đợi rất lâu, rồi đứa em đói bụng nên người chị đành phải nấu cơm cho em ăn. Bỗng trời mưa rất to khiến cây gãy ra và hai chị em ra ngoài được. Trong đó có hai con đường, một là con đường có chiách kra, một là con đường về nhà. Thế là hai chị em đi vào con đường có chiách kra rồi gặp vợ chồng chiách kra uống nước bùn và ra cơm nếp ở đường lỗ hậu môn. Thấy thế, đứa em nói với chị là thích cơm nếp kia nhưng cô chị lại khẳng khái đó không phải con người. Cơm nếp phải nấu giống như mẹ từ ống tre mà ra. Trong lúc nói chuyện, hai chị em đề phát ra nhiều tiếng động lớn làm hai vợ chồng chiách kra nghe thấy. Họ bèn lại hỏi hai chị em: “Bố mẹ cháu đâu?”. Hai chị em được nhận làm cháu nuôi. Hai vợ chồng chiách kra giả vờ là người lương thiện ngày nào cũng cho hai chị em ăn thịt gà để nuôi hai đứa cháu mau lớn nhưng thực sự mục đích là để ăn thịt. Trong một lần đi phơi lúa, hai chị em tình cờ đi vào con đường có đầy xương người. Sợ quá, người chị dặn dò em đừng kể cho ai biết. Hai chị em gặp được hai anh chàng thanh niên và kể hết mọi chuyện cho họ nghe. Hai anh chàng bày cách là thử hỏi ông bà xem có sợ người không? Về nhà, hai chị em làm theo và bà trả lời là không. Sau đó, hai chị em hỏi tiếp là ông bà có sợ tiếng kêu của báo không. Ông bà bảo sợ. Hai anh thanh niên giả tiếng báo

làm ông bà sợ hãi đi trốn vào tú, bị cây nhọn đâm vào thùng bụng, ruột gan ra ngoài hết. Cuối cùng, hai chị em được cứu thoát.

(Người kể: H'Lang, xã Quảng Phú, huyện Krông Nô, tỉnh Đắk Nông)